

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ: ... Bölge Adliye Mahkemesi 1. Hukuk Dairesi

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda bölge adliye mahkemesi hukuk dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm taraflarca kişisel ilişki davası yönünden temyiz edilmekle, evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü:

1- Davalı-davacı erkeğin temyiz itirazlarının incelenmesinde;

Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle kanuna uygun sebeplere ve özellikle delillerin takdirinde bir yanlışlık görülmemesine göre davalı-davacı erkeğin tüm temyiz itirazları yersizdir.

2. Davacı-davalı kadının temyiz itirazlarının incelenmesinde;

Davacı-davalı anne tarafından açılan kişisel ilişkinin kaldırılması ve davalı-davacının açtığı birleşen velâyetin kaldırılması davasının yapılan yargılaması sonunda; ilk derece mahkemesince annenin davasının kısmen kabulü ile ortak çocuklar ... ve ... ile davalı-davacı baba arasında yatsız ve refakatçi eşliğinde kişisel ilişki düzenlenmesine ve davalı-davacı babanın velâyetin kaldırılması davasının reddine karar verilmiştir. Hükme karşı davacı-davalı anne tarafından asıl dava, davalı-davacı baba tarafından ise saatlik ve refakatçi eşliğinde kişisel ilişki kurulması yönünden istinaf kanun yoluna başvurulmuştur. Bölge adliye mahkemesi, kişisel ilişkinin kaldırılmasına davasının reddine karar verilmiştir. Bölge adliye mahkemesi hükmü taraflarca temyiz edilmiştir.

Kişisel ilişki düzenlenirken göz önünde bulundurulması gereken temel ilke, "Çocuğun üstün yararı"dır (Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme m.3; Çocuk Haklarının Kullanılmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi m.l; TMK m. 339/1, 343/1, 346/1; Çocuk Koruma Kanunu m.4/b). Çocuğun üstün yararı belirlenirken onun bedensel, zihinsel, ruhsal, ahlaki ve toplumsal gelişiminin sağlanması amacının gözetilmesi gereklidir. Ana ve babanın yararları, ahlaki değer yargıları, sosyal konumları gibi durumları çocuğun üstün yararını etkilemediği ölçüde göz önünde tutulur. Yine, Türk Medeni Kanunu'nun 324. maddesinin ikinci fıkrasında; "Kişisel ilişki sebebiyle çocuğun huzuru tehlikeye girer veya ana ve baba bu haklarını birinci fıkrada öngörülen yükümlülüklerine aykırı olarak kullanırlar veya çocuk ile ciddi olarak ilgilenmezler ya da diğer önemli sebepler varsa, kişisel ilişki kurma hakkı reddedilebilir veya kendilerinden alınabilir." hükmü yer almaktadır.

Dosya kapsamındaki bilgi ve belgelerden, davalı-davacı babanın ortak çocuklara karşı cinsel istismar eyleminde bulunduğu iddiası ile ortak çocuklar ile baba arasındaki kişisel ilişkinin kaldırılması talepli dava açıldığı anlaşılmıştır. Davalı-davacı tarafından verilen cevap dilekçesinde eylemin gerçekleşmediğine ilişkin yer alan bazı beyanlar hayatın olağan akışına aykırıdır. Ayrıca davacı-davalı annenin olay sonrasında ilgili mercilere başvurduğu, bu başvuru sırasındaki anlatımları, dava dilekçesindeki anlatımları ile tanıklara aktardığı şekliyle olayın oluş biçiminin birebir aynı olduğu görülmektedir. Dinlenen tanıklar da bizzat kişisel ilişkilerinin düzenlendiği çocukların ağzından cinsel istismara uğradıklarını duyduklarını beyan etmişlerdir. Ayrıca mahkeme tarafından Devlet Hastanesi'nden aldırılan raporda "...e travma sonrası stres bozukluğu teşhisi" konulduğu bilgisi yer almaktadır. Her ne kadar davalı-davacı baba hakkında yapılan soruşturma sonrasında yeterli delil

olmadığından bahisle kovuşturma yapılmasına yer olmadığına dair karar verilmişse de, tanık ifadeleri, hastane raporu ve uzman raporu uyarınca, çocukların huzurunun davalı-davacı baba ile kişisel ilişki nedeniyle ciddi olarak tehlikeye girdiği ve çocuklar ile baba arasında kişisel ilişki kurulmasının çocuğun üstün yararına uygun olmadığı anlaşılmaktadır. Bu itibarla, çocuklar ile baba arasındaki kişisel ilişki kurulması doğru görülmemiş ve kararın bozulmasını gerektirmiştir.

SONUÇ: Yukarıda 1. bentte açıklanan nedenlerle davalı-davacı erkeğin temyiz itirazlarının reddine, 2. bentte açıklanan nedenlerle davacı-davalı kadının temyiz itirazlarının kabulü ile bölge adliye mahkemesi kararının **BOZULMASINA**, aşağıda yazılı harcın ...'e yükletilmesine, peşin harcın mahsubuna ve 292.10 TL. temyiz başvuru harcı peşin alındığından başkaca harç alınmasına yer olmadığına, temyiz peşin harcının istek halinde yatırılan ...'ya geri verilmesine, dosyanın ilgili bölge adliye mahkemesine gönderilmesine oybirliğiyle karar verildi. 16.06.2021 (Çar.)